

A NYOMTATVÁNY- ÉS KIADVÁNYSZOLGÁLTATÁS HELYZETE

Az 1950-es évek szűk nyomdai kapacitása indokoltta tette, hogy az ágazat vonalán a kisebb példányszámú ügyviteli, valamint üzemtervi nyomtatványokkal való ellátást megjavítsuk, gyorsítsuk. Az első rotagépen a termelés 1958-ban indult el. 1961-től önálló költségvetési szerv keretében kibővült tevékenysége könyvkötészeti munkával is. A kötészet éves viszonylatban biztosította az üzemtervek egységes kötészeti munkáját. 1961-től rendszeresen készültek ágazati jellegű kiadványok is.

Ettől kezdve az üzem gépi ellátottsága, létszáma — ezzel együtt kapacitása is — évről évre növekedett, mert növekedtek a feléje támasztott igények is. A meginduláskor még egy sokszorosítógéppel rendelkező üzem 1973-ban 4 géppel látta el a megnövekedett igények kielégítését. 1970-ben az alacsonyabb példányszámú nyomtatványok, kiadványok átfutási idejének lerövidítése, valamint a minőségének javítása érdekében, a fotóeljárás mellett xerox-eljárással is kezdett dolgozni. Ez jelentős kapacitásnövekedést tett lehetővé. A 2 fő induló létszámmal szemben 20 fő látja el a feladatot. A fejlődést mutatja, hogy 1961-ben 500 000, 1977-ben 4 400 000 Ft volt a termelési értéke.

Fő feladata mindenkor elsődlegesen az ágazat részéről jelentkező igények kielégítése a megrendelő kívánságának megfelelő minőségben és határidőben. Az ágazatban jelentkező megrendeléseken túlmenően vállalja a MÉM-tárca alá tartozó mezőgazdasági, élelmiszeripari stb. megrendelések teljesítését.

Az eddig kialakult gyakorlatnak megfelelően, a megrendelői igénytől függően kiadványokat 50—5000 példányban, nyomtatványokat pedig több tízezer példányban állít elő.

Közel 20 éves működése óta igen jó partnerkapcsolatot sikerült kialakítani valamennyi megrendelővel. Nem kevés a 10—15 éves kapcsolat az évről évre visszatérő nyomtatványok, kiadványok esetében.

Ennek egyik oka, hogy rugalmasan tud az ágazati, a megrendelői igényekhez alkalmazkodni, elsősorban határidő szempontjából. A másik oka, hogy a vállalt vagy ígért határidőt igyekszik minden körülmények között betartani, ha kell az anyagok, a dolgozók átcsoportosítása révén is. Ezt a dolgozók mindenkor meg is értik és magukéva teszik. Ezt szükségessé teszi az a tény is, hogy éves viszonylatban kb. 500—600 megrendelés fut keresztül az üzemen 50,— — 250 000,— Ft közötti számlaértékben.

Az üzem jelenlegi kapacitása minden létszám és géppark fejlesztése nélkül is tovább lenne növelhető, ha az elhelyezési körülmények a jövőben javulnának, amit sajnálatosan az üzem hasznos és szükséges tevékenysége ellenére, 20 év alatt sem sikerült megnyugtató módon rendezni.

A sokszorosító üzem 1977. január 1-től az ERFATERV keretében jelentősen megnövekedett feladatot lát el. Az iroda belső, az ágazati, valamint a MÉM-tárca szervei részéről jelentkező sokszorosító (stencil-, OCE-, fénymásoló, xerox-, fotóeljárással) és kötészeti tevékenység ellátása terén. Az egységes szervezetbe tömörített emberek és gépek még inkább képesek a megrendelői igények kielégítésére. Ezt bizonyítja az 1977. évi, közel 5 milliós termelési értéke.

A kapacitás lekötése évenként nagy szóródást mutat. A kötelező biztonsági kapacitást leszámítva, a megrendelők szerinti megoszlás az 1977. évi adatok alapján az alábbi volt:

FAGAZDASÁGI terület
(saját, erdőrendezés, vadgazdaság,
erdőgazdaságok, vállalatok)

60 %

MÉM-tárca alá tartozó szervek
(ez magában foglal továbbí
fagazdasági anyagokat is)

40 0/0

Az ágazati arány kb. eléri a 80 0/0-ot. A nyomdai tevékenységhez most már szorosan kapcsolódó fénymásoló, sokszorosítótevékenység árbevételi elemzése azt mutatja, hogy a saját, belső igény a kapacitás 70—75 0/0-át köti le és a fennmaradót veszik igénybe a fagazdasági és egyéb szervek.

A nyomdai tevékenység a saját és az ágazat jelenlegi igényét fedezni tudja. Hivatkozva az elmúlt 20 év sikeres munkakapcsolatára, továbbra is várjuk valamennyi — de elsősorban ágazati — megrendelőink jelentkezését, hogy e szolgáltatással továbbra is segíthessük munkájukat.

Arva Józsefné

A szibériai tajgán megindul az erdőgazdálkodás. Az erdő azon kevés természeti kincsek egyike, amely képes megújulni, és gyakorlatilag korlátlan ideig szolgálni az embert. A szibériai tajgán nő a földgolyó minden ötödik fája, a szovjet erdészek jövőjét az erdők irányítottan természetes és mesterséges felújításában látják. Az ennek érdekében tett intézkedések részei annak a hatalmas méretű programnak, amely a Szovjetunió keleti területeinek szociális-gazdasági fejlődését célozza.

Oroszország keleti területein a fakitermelés ősidők óta a gazdasági specializálódás, szakosodás alapja volt. A XIX. században és a XX. század elejéig végzett rendetlen, kaotikus fakitermelés hatása a mai napig érezhető. Az egykori túlelvű erdők helyén lomberdők nőnek. A patakok elsekélyesedtek, mert partjaikon a fákat kiirtották.

1918 májusában fogadták el az erdőről szóló dekrétumot. Ezzel a dekrétummal kezdődött el az erdőnek, ennek az értékes természeti kincsnek állami védelme és felújítása. Ma a Szovjetunió fakitermelése évi 400 millió köbméter, vele párhuzamosan, széles körű erdőfelújítási programot valósítanak meg, évi 2 millió hektár erdőterületet újítanak fel. Ennek a területnek egyharmada Szibériára esik.

Az évszázad végéig a Szovjetunióban a fakitermelés volumene jelentősen növekszik. A tervezett növekedés jelentős része a keleti területekre esik — az ország sűrűn lakott európai részén az erdőkészleteket jelentős mértékben kimerítették. És habár a növedék a tajgában egyelőre háromszorosan meghaladja a kitermelést, a szakemberek a jövőre gondolnak, átfogó, komplex programot dolgoznak ki a szibériai erdők felújítására. A szakemberek kiszámították, hogy a 740 ezer hektárnyi területből, amelyen a tajgában évente kitermelnek, természetes úton 26 százalék újul fel. Az ember közreműködésével történő természetes felújulás 51 százalékos. A kitermelt terület 23 százaléka mesterséges felújításra szorul.

A Szovjetunió keleti területein 20 faiskolát, több mint kétezer hektáron csemeterketeket és 32 ezer hektáron állandó jellegű magtermelő ültetvényeket létesítettek. Új irányzat van kialakulóban: a facsemeték mesterséges klímájú, különleges melegházakban, ipari módszerekkel nevelik. Az erdőgazdaságok gépesítésének összszövetségi tudományos kutatóintézetében (Krasznójarszk, Kelet-Szibéria) teljes gépsorokat dolgoztak ki a talajműveléshez, a facsemeték ültetéséhez, a felújított erdők gondozásához.

Szibéria számos építkezési területén érdekes képet lehet látni: az építődaruk és a munkagödrök közelében erdeifenyők állnak, könnyű fakerítéssel bekerítve. Mindez az embernek zöld barátjával, a fenyőfával való meghitt, bensőséges viszonyát tükrözi. A meglevő fák védelme azonban egymagában nem elég. Az ipari óriások építésével egyidejűleg, új erdőket kell létesíteni, s ezeknek olyan fafajtákból kell összetevődniük, amelyek ellenállnak a külső hatásoknak. Az ilyen erdőállományt mesterségesen kell kialakítani. A tajga legnagyobb kincse, a cédrus és az erdeifenyő, Szibéria területének csak húsz, illetve negyven százalékán él meg. Az erdészek figyelem ezért a vörösfenyő felé fordult, amely Szibéria egész területén megtalálható és faanyaga igen értékes. Ezenkívül túleleveit évente meg tudja újítani, azaz minden más fánál jobban ellenáll az ipari üzemek szennyező hatásának.

Georgij Bogdanovszkij
(APN)